

LIBER DECIMVS

CCLXVIII

pbibet. Ferruq; armare veneno Duplex trāslatio. & qđ dicat armare ferru: & armare veneno Amicū cretea m. Poeta morte poetæ n̄ iuria comiserationē excitat. Fuit at̄ Crete? poeta lyric? ad cui? nomē poe ta nūc alludit. Cretea m. Hēt leporē huiusmodi iteratio ac efficacī i laudē h? poetæ. Ac maxie mouet comiserationē sici scđo Ad colū tendēs ardētia lumina frustra. Lumina. Nā teneras arcebat vincula pal mas. Itē Timidis supuenit ægle. Aegle naiadū pulcherria. Numeros in. n. id ē q̄ intēdedo. i. extēsiōne qđā modulādo neruos numeros. i. rhythmos canebat. Numeros em̄ latini rhythmos dixere: vt Nume ros memini si verba tenerē. Tandē. manifestū ēē demonstrat turbā militū quīs robustā sine impatoris ductu atq; exhortatōe parē pficere. Neq; robur sine cōsilio multū valere. Qđ deide fugā. Oro ē p̄sonis & loco & tpi & rei accomodata: incipitq; a validissimis argumētis validissimis. i. a necessario & a turpi. On dit em̄ necesse ēē vt illā vrbē defendāt. cū neq; aliā bēant: neq; vlla sit fugiendi facultas. On dit qđ turpe sit qđ ab vno fugient: quē itra sua moenia idulum hēant. Oro igit̄ pathetica & p̄ceps & abrupta & sine q̄ sito exordio. & breuib; clausul; & cū interrogatōe plata. Sūt q̄ colores repetitiō: interrogatio & cōiunctio. Habet aut̄ sumā vehemētīā interrogatio: cū aduersari? aliter qđ nos cupiam? nobis r̄ndere nō pt. Vn? b. pter qđ qđ turpe ē ita vinci: on dit etiā facile ēē vt pellat̄ a multis q̄ vn? sit. Fugitis q̄ cū fugere nō possitis. Neq; in illū audētis q̄ cū solus sit a multis supari facile possit cū debeat pudere vt ipone tantā de vobis stragē ediderit. Admonet etiā vt falcē pudore p̄iū: deor; & Aeneas nitanē. Talib; a. p̄ntia ei? ḡ impato ris vicē gerebat id ausi sunt qđ prius n̄ audebāt. Neq; terga t. Qui potuit excellētius describere animū ei? quā cōparatōe ei? fere q̄ fortitudine & magnanimitate ceteras supat. Sed cetera q̄ de leone scribunt̄ alias. Hoc aut̄ locū p̄tinet qđ ventor; vrgente vi contēptū vt ait Pl. restititq; cædit in cāpis. & vbi vide ri pōt. Vbi aut̄ siluas aut virgulata subierit acerrimo cursu ferf. Ergo & turn? cū ab hostib; cernere? distū mulantere: restititq; abibat vt cedere nō fugere videre? Nec cepit cedere nisi oim̄ hostiū virib; vrgentib; bus. Ac mo. aliter em̄ qui fugere potuisset. Ergo. n. c. demonstrat nō cessisse nisi a multitudine q̄ obrue batur armis distractis in tantā deuenisse fatigationē vt pene totas in sudorem liquēceret. SER.

Descriptio decimi libri.

Cecidit aeneas decimo mezentius ira.
Consiliū diuis hoim de rebus habet.
Interea rutuli portis circū omnibus instant.
Aduenit aeneas multis cū militibus heros
Mars vocat. & totis in pugna viribus itur:
Interimit palanta potens in proelia turnus.
Cædunturq; duces cadit & sine noie vulgus.
Subtrahit pugna iunonis aumine turnus
Aeneas præstat mezentii cæde piata:
Et lausum inuicta perimit per vulnera dextra.
Mox ultor nati mezentius occidit ipse.

P. Virgillii Maronis Aeneidos liber decimus

Andit̄ iterea dom? oipotētis olympi:
Cōsiliūq; vocat diuū p̄r atq; hoim rex
Sydereā sedē: terras vn̄ arduus oēs
Castraq; dardanidū aspēctat p̄p̄osq; latinos
Considunt tectis bipatentibus. incipit ipse
Coelicolæ magni quānā sententiā vobis
Versa retro: rantūq; animis certatis iniquis.
Abnuerā bello italiā concurrere teucris:

Andit̄ iterea d. o. o. Scdm̄ poeti cū morē hoc dicit. Fact? ē dies qa poe te dicit matutino tpe apiri cœlum: noctu vero claudi. vn̄ ē illud An die clausū cōponet vel. ol. Nā & paulo post descriptur rus ē nocte: vt iāq; dies ex. cō. vt intelligamus aliū die ēē cōsumptū & nunc cū more solito noctis p̄termisisse descriptionē qđ pandit̄ cœlū & iā simplr̄ possum? accipe p̄ quolibet tpe. I. ad numina cōuocāda: qđ & melius ē qa ait iterea. i. diā hęc gerunt̄ in terdiu: nam iterea p̄ticularia negotia cōiungit futuris. Sydereā in. I. In astriferū circulū nō em̄ oēs circuli astriferi sunt sed so lus sapior. Terras. v. a. o. Vt. i. i. Et iā finis e. c. i. x. l. Despicies. m. v. t. q. i. Castraq; d. a. p. q. i. Post generalitatē intulit sp̄m. Consequēs etiā ē vt oēs terras vidēs cernat etiā castra troiana. Bipatentib;. Phisice dixit̄ nā cœlū patet ab ortu & occasu. Est aut̄ sermo ennian? tract? ab ostiis q̄ ex vtraq; p̄te apiunt̄. vn̄ mō bipatētib; aptis intelligim? Coelicolæ m. oronis istū hoc agit̄ intentio vt ab odiis troianor; Iuno r̄uocet. Qui anā. ennian? sermo ē. Versa retro mutata vt Quæ te ge. se. ver. Certatis aut contra vos. aut cōtra meā sniam. Abnuerā b. i. c. t. pbibuera italiā cōtra troianos bella susci pere. Atqui in. i. ait. Bellā ingēs geret ital. Qđ ita soluit̄: aut quia cū vno deo vel dea aliter loquit̄. vn̄ est in. i. Hic tibi fabor em̄ qñ hęc te cura remordet. Aliter vero cum oibus diis vilitatis cā p̄pter remouendā eor; cōtētōē. Aut certe qa ait i. Ternaq;

trāsi. ru. by. subac. Illic em̄ dixit̄ aeneā in italiā cōtra rutulos tm̄ ēē pugnaturū: nūc autē ois ē italiā in bella cōmota Iunonis instinctur: qđ & Alecto. pmisit vt Finitimas in bella fera rumorib; vrbes. Et iuno pollicita est se magis ēē facturā: vt Ego si qua sup fortuna laborum est. Ipse regam.
CHR. Pandit̄. Describit̄ solis ortū quo & cœlum & oia pandunt̄. Figmentū est postridie qđ gesta est tam atrox pugna Iouem cum varia deorum studiis cerneret̄ illorum veluti fenatum cōuocasse. Certe